

113
5. des.

10. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari. Framanrituð skipulagsskrá var þannig samþykkt á almennum lögmaetum hreppsfundi hinn 17. ágúst 1930.

Í hreppsnefnd Suðureyrarhrepps.

Örnólfur Valdimarsson. Friðbert Guðmundsson.
(oddviti).

Friðrik Hjartar. Kr. A. Kristjánsson.

114
15. des.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir

Hafnarfjarðarkaupstað.

I. KAFLI.

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hin löggilta höfn Hafnarfjarðarkaupstaðar nær yfir skipalægi fyrir innan línu þá er hugsast dregin úr Balakletti í yztu odda Hvaleyrarhöfða. Hafnar-
garðar skipta höfninni í ytri og innri höfn.

II. KAFLI.

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefir á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefndin hefir á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarnefndar. Bæjarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögum hafnarnefndar og setur honum erindisbréf. Til aðstoðar hafnarstjóra skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp, eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

114

15. des.

III. KAFLI.

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra, er hann setur til að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu hafa einkennisbúning þegar þeir eru að starfa við höfnina, ef hafnarnefnd krefst þess. Þyki einhverjum sér óréttur ger af lægri starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber jafnan að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu sýna þeim kurteisi, er þeir skipta við.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framin.

6. gr.

Böð í höfninni eru bönnuð, nema með leyfi hafnarstjóra. Öll veiði með skotum er bönnuð á höfninni. Bannað er að hleypa af skotvopnum og skjóta flugeldum á innri höfninni eða á landi hennar.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í skipinu og á því svæði, sem unnið er að fermingu þess eða affermingu. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða skip ný, né þetta eldri skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmál-

114 um, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema
15. des. með leyfi hafnarstjóra.

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru sliku. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

IV. KAFLI.

Um komu skipa og legu þeirra á höfninni.

10. gr.

Sérhver skipstjóri, er kemur við á höfninni á skipi sínu, á sjálfur, og svo skipshöfnin, að kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnarskrifstofunni. Þar geta skipstjórar á skipum þeim, er til hafnar koma, fengið hæfilega mörg eintök af reglugerðinni. Eintak af reglugerðinni á að vera í hverju skipi meðan það liggur í höfninni. Hafnarstjóri sér um að jafnan sé til á hafnarskrifstofunni nægilegt upplag af reglugerðinni á tungumálum þeim, sem hafnarnefnd ákveður.

11. gr.

Í hverju skipi eða fari (að undanskildum skipum eða förum, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannláus í lægi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið gæti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Hafnarstjóri getur krafizt þess, að sérhvert skip, er liggur við festar á ytri höfninni, verði flutt, ef það að áliti hans tálmar umferð inn í innri höfnina, eða úr henni.

Færist hlutaðeigandi undan að flytja skipið, eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefir tiltekið og fyrirskipað, er honum heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

13. gr.

Ekki má vera að fiskiveiðum á ytri höfninni ef hafnarstjóri telur það geta hamlað umferð um höfnina. Í innri höfninni má alls ekki fást við fiskiveiðar nema með leyfi hafnarstjóra. Beitutaka og seglfestutaka og annað slíkt er bannað í ytri og innri höfninni, nema með leyfi hafnarstjóra.

14. gr.

Þegar skip kemur í höfnina, skal skipstjóri tafarlaust snúa sér til hafnar-skrifstofunnar, sem segir honum, hvar skip hans megi liggja. Þó nær ákvæði þetta ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar að því er bryggjupláss snertir.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó, má fara inn í höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu gegn ákvæði þessu, skipum, sem heima eiga í Hafnarfirði eða sigla föstum farleiðum milli Hafnarfjarðar og annara staða. Þegar húið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið ef hafnarstjóri skipar svo fyrir, og það enda þótt byrjað sé að ferma eða afferma skipið, en þá á skipstjóri öðrum fremur heimting á að sér sé visað á stað, þar sem fermingu eða affermingu verður haldið áfram.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skipa í innri höfninni, skal jafnan skylt að flytja skipið á ytri höfnina, ef hafnarstjóri krefst þess.

15. gr.

Ekkert skip má liggja við taug (varp) á innri höfninni nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggjur eða bólvirki, skal hafa fyrirskipuð ljós uppi á fyrirskipuðum ljóstíma.

16. gr.

Skip, sem koma inn í höfn, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri til húið í festarauga, og eigi skipið að leggjast að bryggju eða bólvirki, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

17. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa að tilvisun hafnarstjóra. Séu landfestar úr jární, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni.

Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarstjóra þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt að bætt sé úr því tafarlaust. Skylt er að hafa hlífikefli milli skips og bólvirkis eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

18. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða bólvirki. Ekki mega gufuskip hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki, hvorki við þvott á þilfari, né heldur er þau hleypa burt gufuvatni, eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir

114 með seglum og hlífðúkum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist ei á 15. des. bryggjur né bólvirki.

19. gr.

Gufuskip og önnur vélaskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hætta af því. Skip, sem liggja við bólvirki eða bryggju skulu draga skutinn frá áður en vélin tekur til starfa.

20. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar sem það að áliti hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Um þetta atriði fer að öðru leyti eftir gildandi lögum.

V. KAFLI.

Um fermingu og affermingu skipa.

21. gr.

Þegar hafnarstjóri hefir ákveðið hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta lagi innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga ef veður leyfir, unz því er lokið. Ef hlé verður á að nauðsynjalausu, eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

22. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

23. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða af skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku er skylt að hafa nægilega sterka hlífðúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefir verið úr því, sem áfátt er.

Ekki má sálða kol á bryggju eða bólvirki.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefir verið á land úr

skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af lendingarstaðnum, þangað sem hafnarstjóri vísar til.

114
15. des.

24. gr.

Skylt er farmseiganda að gæta alls þrifnaðar á bryggju og bólvirki við upp- og útskipun. Sé þessu ákvæði ekki framfylgt, eftir því sem ástæður leyfa að dómi hafnarstjóra, getur hann látið hreinsa mannvirki þessi á kostnað eiganda. Vöruleifum, umbúðum og öðru rusli má ekki kasta í sjóinn heldur skal það flutt á stað, sem hafnarstjóri ákveður.

25. gr.

Eigi má vinna að fermingu eða affermingu skipa eða öðrum slíkum verkum í höfninni eða á landi hennar frá því klukkan 10 að kvöldi til 6 að morgni á vetrum, en frá klukkan 12 að kveldi til klukkan 6 að morgni á sumrum, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra, og skal það leyfi að jafnaði veitt.

VI. KAFLI.

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

26. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á innri höfninni.

Á ytri höfninni má aðeins leggja þeim með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka það upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarnefnd heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskipa, ákveður hver legufæri skuli nota og hefir umsjón með þegar þeim er lagt svo og með viðhaldi legufæra þeirra.

Á skipum þessum séu að minnsta kosti tveir varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum og gera hljóðbendingar eftir reglum þeim, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja fyrir akkerum.

27. gr.

Innan hafnarinnar má því aðeins leggja skipum í lægi, að pláss sé fyrir hendi að dómi hafnarstjóra og hann gefi sérstakt leyfi til þess.

Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn fyrir hvert skip og segir fyrir um hver legufæri skuli nota. Ákvæði þessi ná einnig til smærri báta og uppskipunarpramma.

114

15. des.

28. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem sé búsettur í Hafnarfirði, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir. — Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt hefir verið í lægi.

VII. KAFLI.

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

29. gr.

Skip, sem flytja púður, steinolíu, benzin, carbit eða önnur slík efni, sem eldhætta eða sprengingarhætta stafar af, mega ekki koma inn í innri höfnina. Skulu þau fermd og affermd á ytri höfninni undir umsjón hafnarstjóra. Þessi ákvæði ná þó ekki til farþegaskipa og annara skipa, sem sigla í föstum farleiðum og flytja aðallega aðrar vörur en þær, sem áður voru nefndar. Sömuleiðis getur hafnarstjóri í líkum tilfellum stöku sinnum veitt öðrum skipum undanþágu frá ákvæðum þessum, er sérstök atvik mæla með því. Skal hafnarstjóri sjá um, að brunamálanefnd fái þegar tilkynningu um fermingu og affermingu slíkra farma, áður en byrjað er að ferma eða afferma.

Skotbaðmull, nitroglycerin, dynamit og þess konar sprengiefni má ekki skipa upp nema með leyfi brunamálanefndarinnar, og skal hún í hverju einstöku tilfelli ákveða, hvernig því skuli skipað upp.

30. gr.

Eigi má flytja í einum báti, af skipi eða á, meira en 40 tonnur (8000 lítra) af steinolíu, benzini eða öðrum slíkum vörum. Á lendingarstaðnum eða á þilfari skipsins má aldrei liggja í einu meira en einn bátsfarmur, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Þegar fermingu eða affermingu er hætt um stundarsakir, skal byrgja lestaropin, en gæta skal þess, að loftrás úr lestinni stöðvist ekki.

31. gr.

Áliti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

32. gr.

114

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 29. gr., skulu 15. des. á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

VIII. KAFLI.

Um hafnarmannvriki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

33. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema bæjarstjórnin veiti eða hafi veitt samþykki sitt til.

Sá, sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa í tvennu lagi, og heldur hafnarnefndin öðru eintakinu af hvoru þeirra eftir. Hafnarnefndin afgreiðir síðan málið til bæjarstjórnar, er ákveður, hvort leyfið skuli veitt. Skjóta má þó þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá, sem hefir fengið leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal skyldur að halda því svo við, að engin hættu stafir af því.

Brot gegn þessari grein varða sektum, frá 10 til 200 krónum, og hafnarnefndin getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eigandans.

Nú hefir bryggja eða annað mannvirki legið ónotað í 5 ár samfleytt, og er þá hafnarnefnd heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eigandans.

Byggingarleyfi, sem um getur í þessari grein falla úr gildi hafi þau ekki verið hagnýtt og verkinu lokið innan tveggja ára frá því að leyfið var veitt.

Ákvæði þetta tekur til allra mannvirkja, sem ekki eru fullgerð, er reglugerð þessi öðlast gildi.

34. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga, innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast í sömu röð og þau koma inn og sækja um það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun hafa forgangsrétt.

35. gr.

Á hverri bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga sem skipum er ætlað að leggjast að, skulu vera umsjónarmenn, sem hafa á hendi

114 svo viðtæka dagvörzlu og næturvörzlu mannvirkja þessara, sem hafnar-
 15. des. nefnd telur nauðsyn á, og skulu umsjónarmenn þessir samþykktir af nefnd-
 inni. Umsjónarmenn þessir skulu ákveða legustað og umbúnað landfesta allra
 þeirra skipa, sem að mannvirkjunum leggjast, og ber hlutaðeigendum að
 hlýða boði þeirra og banni, eins og öðrum starfsmönnum hafnarinnar, enda
 ber þeim að sýna þeim, er þeir skipta við, fulla kurteisi.

Reynist umsjónarmaður slíkra mannvirkja óhæfur til starfsins, svo að
 ætla megi að dómi hafnarnefndar, að af ráðstöfunum hans eða vanrækslu
 geti stafað hættu í höfninni, getur hafnarnefnd svipt hann starfinu og heimt-
 að nýjan umsjónarmann.

36. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýms nauðsynleg áhöld,
 svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv. fer eftir þeim fyrir-
 mælum hafnarnefndar, er hún setur á hverjum tíma, og sem gilda jafnt fyrir
 allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

IX. KAFLI.

Um hafnsögu.

37. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnsögumenn svo marga sem þurfa þykir og á-
 kveður laun þeirra. Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

38. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í
 reglugerð þessari og eftir skipun hafnarnefndar. Þeim skal skylt að bera ein-
 kennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

39. gr.

Hafnarnefnd getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni
 upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum
 lausum.

Hafnarnefnd getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá starfanum,
 ef hann verður ber að vanrækslu í starfi sínu.

40. gr.

Hvert skip sem ætlar til Hafnarfjarðar og nota vill hafnsögumann, skal
 þegar það er komið $\frac{1}{2}$ mílu undan Álftanesi eða Helguskeri, gefa merki um

að það óski hafnsögumanns, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað. **114**
15. des.

41. gr.

Hafnsögumaður, er vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

42. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkv. 40. gr. er skylt að vitja þess. Hafnsögumaður skal og hafa á hendi leiðsögu skipa um höfna, komi það eigi í bága við aðalstarf hans.

43. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið áður en hann hefir lokið starfi sínu á skipsfjöl.

44. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi, eða ástæða til að halda að sóttlætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til landsins.

45. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, svo og mannahjálp.

46. gr.

Gjöld fyrir hafnsögu skulu greidd samkvæmt því sem ákveðið er í gjaldskrá um hafnargjöld í Hafnarfirði.

X. KAFLI

Ýms ákvæði.

47. gr.

Auk gjalda þeirra, er talin eru upp í 10. gr. hafnarlaga nr. 30, 14. júní 1929, skal greiða fyrir notkun á áhöldum hafnarinnar, vindum, flekum o. s. frv. Sömuleiðis skal gjalda leigu fyrir notkun á geymslustöðum hafnarinnar. Öll gjöld þessi skulu ákveðin í sérstakri reglugerð.

Fyrir lóðir hafnarinnar og geymsluhús, sem leigð eru einstökum mönn-

114 um og félögum um lengri tíma skal greiða gjald, sem ákveðið verður með 15. des. samningi.

48. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hólvirki og eigi annarsstaðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt, sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

49. gr.

Frá kl. 9 síðdegis til kl. 6 árdegis mega skip ekki valda óþarfa hávaða með eimpípu sinni, og getur hafnarnefnd sett nánari og strangara ákvæði um þetta, ef þurfa þykir.

50. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki viðkomid um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvillhollum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðilja um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður sé liðinn frá því, er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 óvillhollum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

51. gr.

Enginn, sem bakað hefir sér refsingu eða skaðabótarskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

52. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur sem honum ber að greiða.

53. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslur um það.

54. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkv. 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt, sem skipstjóri hafi fengið skipunina sjálfur.

114
15. des.

55. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 10—500 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum.
Sektirnar renna í hafnarsjóð Hafnarfjarðar.

56. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

57. gr.

Hafnarreglugerð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað frá 17. maí 1916 ásamt breytingum á sömu reglugerð frá 13. febr. 1919, er hér með úr gildi numin. Einnig er hér með úr gildi numin reglugerð um hafnsögu í Hafnarfirði frá 5. nóv. 1920.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórnin í Hafnarfirði hefir samið og samþykkt staðfestist hér með til að öðlast gildi 15. desember 1930 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Alvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. desember 1930.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.